

Luterilainen

NUMERO 4 2019 ✧ 1926-2019 ✧ 94. VUOSIKERTA

Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani;
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekebä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32

Rakkaus Jumalaan

Tärkeä raamatun sana on tämä: "Sinun tulee rakastaa Herraa sinun Jumalaasi;" ja Kristus sanoo itse tämän käskyn olevan koko lain summan. Mutta monet ihmiset rikkovat enimmäkseen juuri tämän käskyn, ja luulevat täyttäneensä sen sanoessaan: minä rakastan Jumalaa, ilman että he sydäimestään tuntevat mitä suullaan tunnustavat. Se ei riitä. Tähän tarvitaan vielä paljon enemmän. Ihmisen tulee niin rakastaa Jumalaa, että hän Hänen tähtensä saattaa uhrata kaikki, niin, vieläpä ruumiinsa ja henkensäkin, jos niin vaaditaan. Sillä hänen, joka on meidän Herramme ja Luojamme, on mahdoton tietää, että me rakastamme jotakin muuta enemmän kuin Häntä. Mutta Hän sallii kyllä, että rakastamme jotakin muuta vähemmän kuin Häntä, kuten isäkin perheessä mielellään suo, että häntä poikansa rakastaa muita ihmisiä, mutta häntä itseään tulee pojan kuitenkin rakastaa ja kunnioittaa enin koko talossa. Jumala on luonut kullan, hopean ja kaikki muut kappaleet, jotka meitä miellyttävät, ja me saamme rakastaa niitä; mutta me teemme väärin, jos siinä määrässä kiinnostamme sydämemme niihin, että pidämme niitä Jumalan rakkauden arvoisina. Jumala tahtoo kuitenkin, että meidän tulee luopua kaikista näistä maallisista tavaroista, jos Hän sitä vaatii niin että meidän silloinkin on tyytyminen, kun Hän ottaa meiltä pois rahat ja tavarat, vaimon ja lapset, ja kaiken muun. Tässä näet nyt, mitä Jumalaa rakastaminen merkitsee. Sinun täytyy tulla siihen mielentilaan, että voit sanoa: "Luovun kaikesta mitä minulla on, mieluummin kuin että olisin tottelematon Jumalaani kohtaan. Heitetäköön minut ulos, tapettakoon tahi hukutettakoon minut, minulle tapahtukoon, mitä Jumala tahtoo, tahdon kuitenkin mielelläni luopua kaikesta. Herra, sinussa tahdon kuitenkin pysyä mieluummin kuin missään muussa, kaikki mitä minä olen ja kaiken mitä minussa on, olkoon se mitä laatua tahansa, tahdon minä uhrata. Kaikki voimani ja järkeni tahdon panna alttiiksi, edistääkseni Jumalan ylistystä ja kunniaa, ja tehdäkseni Hänen tahtoaan!" Huomaa tämä oi ihminen! Niin paljon sisältää tämä käsky. Kaikkina aikoina, kaikissa tiloissa, kaikissa vaiheissa, vihollisten ja ystävien keskuudessa, nuoruudessasi ja vanhaksi tultuasi tulee sinun rakastaa Häntä. Ei yksin suusi, tahi kätesi, tahi polvesi, vaan sinun kokonaisuudessaan tulee rakastaa Hän-

MARTTI LUTHER

tä. Ja tämän rakkauden täytyy ilmetä iloisena innostuksena ja ikävöimisellä, puhtaana, koeteltuna rakkautena s. o. meidän ei tule rakastaa Jumalaa niiden hyvien lahjojen tähden, joita Hän meille antaa ja lahjoittaa, vaan Hänen itsensä tähden. Mutta siinäkin suhteessa tehdään usein paljon syntiä. Kuulin esim. erään henkilön äskettäin lausuvan saatuaan rahasumman: "Niin, nyt minäkin tahdon oikein sydäimestäni rakastaa Jumalaa!" Sitä en kutsu oikeaksi Jumalan rakkaudeksi, kun Häntä rakastetaan ainoastaan sen tähden, että Hän antaa meille maallisia tavaroita. Kuulkaa mitä Paavali sanoo Room. 8:38–39. "Minä olen varma siitä, ettei kuolema, eikä elämä, eikä enkelit, eikä esivallat, eikä väkevyyydet, eikä nykyiset, eikä tulevaiset, eikä korkeus, eikä syvyys eli joku muu luontokappale taida meitä Jumalan rakkaudesta erottaa, joka on Jeesuksesta Kristuksesta meidän Herrastamme".

Jos sinä nyt tahdot tietää, josko todella rakastat Jumalaa, niin tutki itseäsi, vaellatko Hänen käskyjensä mukaan. Sillä kirjoitettu on: "Tämä on rakkaus Jumalaan, että me Hänen käskynsä pidämme" 1. Joh. 5:3. Ja sanopas minulle, millä muulla tavalla voisit Häntä rakastaa? Et voi antaa ja lahjoittaa Hänelle mitään niin kuin voit veljellesi tehdä. Mutta rakastaessasi jotakuta, ja kun et muuta palvelusta voi hänelle osoittaa, tahdot varmaan ainakin koettaa olla hänelle kaikessa mieliksi. Sinä valehtelet siis, jos sanot rakastavasi Jumalaa ja kuitenkin olet petturi, panettelija, kunnianloukkaaja, huorintekijä ja Jumalan sanan halveksija. Se ihminen, joka oikealla tavalla rakastaa Jumalaa, tarkoittaa myöskin sydäimestään sitä mitä suullaan tunnustaa; hänen työnsä tarkoittavat aina Jumalan kunnian edistämistä, hän ei luulottele itselleen, että jokin asia on hyvä, josta hän ei tiedä, onko se Jumalalle otollinen.

Kristityn vaellus Kristuksen jäljissä – Toh-tori Martti Lutherin elämänohjeita kristitylle 1. SLS:1897. s. 7–10.

N:o 4 2019

Kuinka seurakunnassa?

Tänä keväänä kotimaassamme on seurattu jälleen meidän kaikkien kannalta merkittävää tapahtumaa, kun uusi eduskunta on astunut tehtävänsä ja maamme uutta hallitusta muodostetaan vielä tätä kirjoittaessani. Tapahtuman tulisi olla meille suomalaisille tärkeä, koska se, miten isänmaamme asioita hoidetaan, koskettaa meitä kaikkia lapsista vanhuksiin asti. Siksi onkin ollut raskasta seurata, kuinka pitkään – jo vuosien ajan – maatamme on ajettu määrätietoisesti kauemmas Jumalan sanasta ja jopa yleisestä moraalilaista.

Kristityn todellinen isänmaa on kuitenkin siellä, missä Kristus on – Taivaassa. Siinä on lohdutus jokaiselle, joka kärsii tuskia nyt ajassa nähdessään, kuinka jumalattomuus ajaa maailman yhä syvemmälle ylpeyteen ja mielettömyyteen (2 Tim. 3:1–4). Kuitenkin kun katson, miten ihmisten suosiota kalastellaan ja puolueet pyrkivät vallan kahvaan omine tavoitteineen, mieleeni nousee yhä uudelleen kysymys: Kuinka kirkkokunnassamme?

Erityisesti tämä kysymys on ollut mielessäni tänä keväänä. Seurakuntamme jäsenistä joku on ehkä huomannut, että Suomen Tunnustuksellisen Luterilaisen Kirkon sääntömääräinen kirkkokunnankokous ajoittuu joka toinen kerta samalle keväälle eduskuntavaalien kanssa. Se muistuttakoon seurakuntiamme, millaisen vastuun Kristus on uskoville taivaaseenastumisensa jälkeen antanut. Heidän tehtävänsä on saattaa evankeliumin

saarna syntien anteeksiantamuksesta kaikkien kuultavaksi. (Matt. 28:19) Kuitenkin meidän on oltava uskollisia tässä kutsumuksessa. Keskuudessamme ei saa olla puoluehenkeä, että toinen ajaisi omaa etuaan toisen edelle. Emme myöskään saa lyödä laimin ainoatakaan Jumalan säädöstä, vaan olla uskollisia koko Raamatun sanalle, sillä siinä Herramme on itse meidän keskellämme. On siis huomattava, että seurakunta ei ole demokratia, vaan kristokratia, sillä Jumala on antanut kaiken vallan taivaassa ja maan päällä Pojalleen ja hänen seurakunnalleen antaman sanan kautta hän hallitsee myös kirkkokunnassamme.

Rukoilkaamme siis tänä keväänä valitun uuden johtokunnan puolesta, että he saisivat toimittaa vastuullisen tehtävänsä levosta käsin ja uskollisina Jumalan sanalle ja sen suojelemina. Niin tulee heidän työnsä kautta varmasti siunaus myös niin seurakuntiemme jäsenille, kuin muillekin kirkkokuntamme toimintaa seuraaville sieluille.

Tässä Luterilaisen numerossa käsittelemme uskontunnustuksemme kolmannen uskonkappaleen näkökulmasta kysymystä Jumalan kuvasta. Onhan Jumalan kuva meissä palautettu ja saatettu alulle uskon kautta Kristukseen. (2 Kor. 5:17) Myös pastori Särelän kirjoitussarja Kristillisestä maailmankuvasta jatkuu.

Toivon teille hyvät lukijamme, antoisia kesäpäiviä näiden Luterilaisen kirjoitusten myötä.

*”Kesä taas palajaa, täynnä riemua maa, ovat pakkaset pois paenneet.
Kedon verhoavat kukat kaunehimmat. Isä, uudeksi kaiken sä teet!”*
SK-67 485:1

Markus Mäkinen

Jumalan kuvan palautuminen uskovaan

Kun Jumala loi ihmisen, hän loi tämän Jumalan kuvaksi (1 Moos 1:26–27, 5:1). Jumalan kuva on se alkuvanhurskaus ja oikea jumalantuntemus, joka ihmisellä oli ennen syntiinlankeemusta. Ihminen eli häiriytymättömässä yhteydessä Jumalaan, eikä hänellä ollut syntiä. Langetessaan syntiin ihminen kadotti Jumalan kuvan; syntiinlangenneessa ihmisessä on langenneen Aadamın kuva (1 Moos. 5:3). Hän on syntinen luonnostaan, syntyjään (Ps. 51:7, Job 14:4, Joh. 3:6).

Ihminen ei ole syntinen, koska hän tekee syntiä, vaan hän tekee syntiä, koska hän on syntinen. Hän syntyy tähän maailmaan syntisenä, perisyntin täydellisesti turmelemana, ja näin ollen epäuskoisena, Jumalaa pelkäävänä ja vihaavana. Hänen tahtonsa on sidoksissa perkeleen tahtoon; hän ei kykene kääntymään Jumalan puoleen (Ef. 2:1–3). Vaikka hänen olemuksensa onkin yhä Jumala luoma, tämä Jumalan luoma olemus on täydellisesti turmeltunut. Pyhän Jumalan arvostelun mukaan hänessä ei asu mitään hyvää, hän kun on ainoastaan liha, vanha ihminen (Room. 7:18).

Kun ihminen uudestisyntyy eli tulee uskoon, Jumalan kuvan palautuminen häneen alkaa. Hän alkaa

uudistua Jumalan kuvaksi (Kol. 3:10, Ef 4:23–24). Tätä kutsumme pyhitykseksi, joka ilmenee hyvinä tekoina. Hyviä tekoja on kaikki se, mitä uskova ajattelee, puhuu ja tekee Jumalan lain mukaisesti, Jumalan kunniaksi ja lähimmäisen parhaaksi.

Ihmisen uudestisyntyessä häneen syntyy uusi ihminen, uusi luomus. Vanha ihminen tekoineen jää kuitenkin häneen eikä suinkaan ole toimeton (Room. 7:23, 25). Raamattu kutsuu usein vanhaa ihmistä lihaksi ja uutta ihmistä hengeksi, se kun on Pyhästä Hengestä syntynyt (esim. Joh. 3:6, Room. 8:6, Gal. 5:17). Uskovassa on jatkuvasti käynnissä lihan ja hengen välinen taistelu. Tässä taistelussa uusi ihminen on voitolla ja hallitsee uskovaa (Room. 8:8–9), vaikka ei aina siltä tunnukaan.

Uskovakin tekee vielä syntiä, mutta ei tieteen tahtoen, tarkoituksellisesti ja harkitusti (1 Joh. 3:3,9). Hänen syntinsä ovat heikkoudesta johtuvia. Kun hän havaitsee itsessään tällaisia syntejä – aina ei uskova niitä tule havainneeksikaan – hän tunnustaa ne synneiksi, tuomitsee ne ja katuu niitä ja turvautuu syntien anteeksiantamukseen Kristuksessa. Tällaiset heikkouden synnit – nekin, joista uskova ei ole

tietoinen – Jumala suuressa armosaan jättää uskovalle lukematta Kristuksen tähden. Niiden ohella usko voi säilyä; ne eivät tuhoa pelastavaa uskoa, kuten tahalliset, omaatuntoa vastaan tehdyt synnit.

Jos uskova aivan tieteen tahtoon, vastoin omantuntonsa soimauksia, antautuu syntiin, se on osoitus siitä, että hän on kadottanut Pyhän Hengen, uskon ja hengellisen elämän (Room. 8:13, Hes. 18:24, 33:12–13). Silloin hänen tulee uudestaan kääntyä ja uudestisyntyä, tulla uudestaan uskoon, saada uudestaan pelastava usko Jumalalta lahjana evankeliumin sanasta (Gal. 4:19, vrt. 5:4). Siksi tulee vaikeissakin, uskon tuhoavissa lankeemuksissa – ja sellaisiakin saattaa tapahtua – aikailematta katua ja rohkeasti turvautua Jumalan armolupauksiin; Jumala ei torju luotaan luopiotaan, joka katuvaishen uskaltaa Kristuksen hänellekin hankkimaan ja ansaitsemaan armoon. Jumalalle on mieleen, kun katuva turvautuu hänen armolupauksiinsa syntien anteeksiantamuksesta Kristuksessa.

Pyhityksen saa aikaan Pyhä Henki armonvälineillä, toisin sanoen evankeliumin sanalla ja sakramenteilla. Jumalan laki ei saa aikaan pyhitystä; se ei kuulu lain vaikutusalaan. Laki osoittaa synnin ja Jumalan vihan syntiä kohtaan sekä vaikuttaa synnintunnon (Room. 3:20, 7:7–13). Se myös osoittaa uskovalle, millaisia

ovat Jumalalle mieluiset teot. Se ei kuitenkaan anna voimaa, kykyä tai halua noudattaa Jumalan tahtoa; sen saa aikaan evankeliumi. Uskovakin tarvitsee vielä lain saarnaa, koska hänessä on jäljellä vanha ihminen. Uusi ihminen sen sijaan elää evankeliumista. Kirjain eli laki kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi evankeliumilla (2 Kor. 3:6).

Ihminen ei voi myötävaikuttaa kääntymykseensä eikä omasta voimastaan uskoa evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta Kristuksessa (Ef. 2:1, Kol. 2:13). Uskova ei voi itse myöskään säilyttää uskoa, niin kuin hän ei voi sitä synnyttääkään. Se on Pyhän Hengen teko ja vaikutus hänessä (1 Piet. 1:5). Uskova sen sijaan voi myötävaikuttaa ja myötävaikuttaakin pyhitykseensä, kuitenkin siten, että Jumala on se, joka vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen (2 Kor. 6:1, 'armo' tässä = Jumalan armovaiikutukset uskovassa; Fil. 2:12–13).

Tässä elämässä pyhityksemme jää vajaaksi ja epätäydelliseksi. Vanhaa ihmistä emme voi täydellisesti hävittää itsestämme. Perisynty ja sen aikaansaamat heikkouden synnit jäävät uskovaan. Jumalan kuva palautuu meihin täydellisesti vasta kun erkanemme tästä ajallisesta elämästä. Pyhän Hengen uudistava ja pyhittävä työ on kuitenkin meissä jo alkanut, ja se etenee. Täällä ajassa olemme samalla kertaa sekä syntisiä että vanhurskaita.

Vanhurskauttamisen näkökulmasta olemme kokonaan syntisiä itses-
sämme ja kokonaan vanhurskaita
Kristuksessa. Pyhityksen näkökul-
masta olemme osittain syntisiä ja
osittain vanhurskaita: meissä on
sekä vanha että uusi ihminen.

Tästä uskovassa käynnissä ole-
vasta taistelusta on suositeltavaa
lukea Lutherin Galatalaiskirjeen
selityksestä hänen selityksensä
jakeisiin 5:17–19. Siinä on paljon
hyödyllisiä neuvoja.

Kerran usko on vaihtuva näke-
miseen, vanha ihminen häviää ja
olemme kokonaan uudistuneita Ju-
malan kuvaksi. Syntiä ei enää ole,
eikä se enää ole häiritsemässä yh-
teyttämme ja suhdeettamme Juma-
laan. Silloin emme ole ainoastaan
Kristuksen lahjavanhurskauden
perusteella vanhurskaaksi luettuja
emmekä ainoastaan sellaisia, jois-
sa Pyhä Henki työskentelee, jotta
pyhittyisimme, vaan sellaisia, jotka
ovat olemuksellisesti vanhurs-
kaita, joissa on täydellinen oikea
jumalantuntemus. Silloin olemme
vahvistetut pyhyyteen ja vanhurs-
kauteen niin, että emme saata enää
langeta. Jumalan kuva on täydelli-
sesti palautunut meihin.

"Rakkaani, nyt olemme Juma-
lan lapsia, eikä vielä ole käynyt
ilmi, mitä meistä tulee. Mutta tie-
dämme, että kun hän ilmestyy, tu-
lemme olemaan hänen kaltaisiaan,
sillä tulemme näkemään hänet
sellaisena, kuin hän on." (1 Joh.
3:2.) "Eikä mitään kirousta ole
enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan
valtaistuin on siellä oleva, ja hänen
palvelijansa palvelevat häntä ja
näkevät hänen kasvonsa, ja hänen
nimensä on heidän otsallaan. Eikä
siellä ole yötä, eivätkä he tarvitse
lampun valoa eivätkä auringon va-
loa, sillä Herra Jumala on valaiseva
heitä, ja he hallitsevat iäisyyksien
iäisyyksiin." (Ilm. 22:3–5.)

Risto Relander

Kuinka varustautua taistelussa syntiä vastaan?

Kristillisessä vaelluksessa valitsee kaksi totuutta. Ensiksi kristitty elää täällä kuolevaisessa ja synnin alaisessa ruumiissa. Hän elää Jumalan armon alla, mutta koko tämän maallisen elämänsä ajan tilassa, jossa hän synnin tähden ei voi täysin täyttää Jumalan tahtoa. Toiseksi kristitty on uskon kautta irti maailmasta siten, että hän ei elä synnin vallassa, ei vaella synnissä. Näiden kahden asian ollessa yhtä aikaa totta kristityn elämä on taistelua syntiä vastaan ja hänen tulee siihen varustautua.

On huomattava, että synti on aina vakava asia ja että Jumala vihaa syntiä. Synnin palkka on kuolema. Epäuskoinen on kuoleman vallassa, sillä hänellä ei ole turvanaan Jumalan armoa Kristuksessa. Uskovan synti on itsessään samoin kuoleman ansaitsevaa, mutta uskovalle ei syntiä lueta Kristuksen tähden, joka on sovittanut synnin. Kaikki taistelu syntiä vastaan perustuu juuri Kristuksen armoon, jona usko omistaa.

Apostoli Paavali käsitteli aiheamme kirjeessään galatalaisille: ”Liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan. Nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan niin, ettette tee sitä, mitä tahdotte.” (Gal.

5:17) Näiden sanojen johdosta uskonpuhdistaja Martti Luther opetti: ”Näillä lausumillaan hän lohduttaa kiusattuja. On kuin hän sanoisi: ”Ei ole mahdollista, että kaikissa kohdin, täysin tuntematta syntiä ja sen estämättä saattaisitte seurata Hengen johdatusta. - - - Tällä kohdalla riittää, että teette lihalle vastarintaa, jotta ette sen himoa täyttäisi, toisin sanoen, jotta seuraisitte Henkeä ettekä lihaa, joka kärsimättömyyden tähden lannistuu, tahtoo kostaa, nurisee, vihaa - - - Vaikka siis ken tunteeikin tätä lihan taistelua, älköön silti heittäkö sikseen rohkeuttaan, vaan asettukoon vastarintaan Hengessä ja sanokoon: Syntinen olen ja syntiä tunnen: enpä vielä ole riisunut yltäni lihaa, johon synti, niin kauan kuin se elää, on piintyneenä; mutta minä seuran Henkeä, en lihaa, toisin sanoen, minä uskossa ja toivossa omistan Kristuksen, minä rohkaistun hänen sanastaan ja näin rohkaistuneena en täytä lihan himoa.” (Galatalaiskirjeen selitys, suomennos 1932, s. 624-625)

Syntiä vastaan taistellessa uskovat tunnustavat syntinsä Jumalalle ja uskovat anteeksiantamuksen sanan psalmin 130 sanojen mukaisesti: ”Jos sinä Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin

kestää? Mutta sinun luonasi on anteeksiantamus, että sinua pelättäisiin.” (Ps. 130:3,4) Nöyrä mieli, Jumalan sanaan turvaaminen ja Jumalan pelko, jonka tähden usko va tahtoo välttää Jumalan tahdon loukkaamista, ovat perustavia asioita taisteltaessa syntiä vastaan. Sen sijaan syntiä puolustava mieli, lohdutuksen ja elämänmallin etsiminen epäuskoisesta maailmasta ovat vastakohtia syntiä vastaan taistelulle ja tähän maailmaan muuttumista.

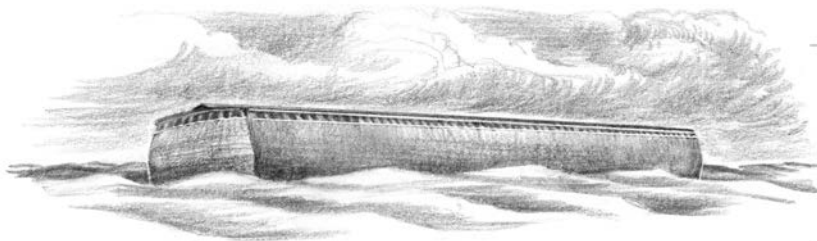
Käytännössä syntiä vastaan taistellessa on hyvä tutkia itseään Jumalan käskyjen valossa. Jumalan edessä olemme tehneet syntiä jokaista käskyä vastaan ja niihin alttiit. Kuitenkin itseä tutkiessa kukin voi havaita, mitkä synnit ovat erityisen suureksi kiusaukseksi. Nämä asiat ovat henkilökohtaisia ja voivat myös muuttua elämän eri vaiheissa. Uskonpuhdistaja Martti Luther mainitsi esimerkkinä, että nuoruusiällä voi erityisesti kiusata aistihimo, miehuusiällä kunnianhimo ja turhan kunnian tavoittelemisen ja vanhuusiällä ahneus (Galatalaiskirjeen selitys, suomennos 1932, s. 633). Joku voi havaita erityistä kiusausta pahoihin puheisiin tai anteeksiantamattomuuteen.

Oikea keino taistella syntiä vastaan on tunnustaa myös väärät ajatukset synniksi, uskoa ne anteeksi Kristuksen armotyön tähden sekä pyytää Jumalalta voimaa ja viisautta, että pahat ajatukset eivät purkautuisi synnin tekemisenä Jumalaa ja lähimmäistä vastaan. Tässä kamppailussa on tarpeen jatkuvasti käyttää Jumalan sanaa sekä yksityisesti että seurakunnan tilaisuuksissa. Jumalan antama keino on yksityisriippi, jossa saa kuulla henkilökohtaisen synninpäästön ja neuvoja vaellukseen kussakin tilanteessa.

Syntiä vastaan taistellessa on syytä pitää mielessä se, että tämän elämän aikana emme voita tätä taistelua siinä mielessä, ettei synti nousisi ajatuksiimme emmekä mitenkään sitä tekisi. Toiselta puolen se, että ylipäänsä voimme taistella syntiä vastaan, perustuu syntien anteeksiantamukseen Jeesuksen tähden. Tästä syystä syntiä vastaan taisteleva omistaa uskossa koko ajan Jumalan armon ja voiton synnistä. Tämän elämän jälkeen autuudessa Kristuksen hankkima voitto synnistä muuttuu uskosta näkemiseksi.

Kimmo Närhi

Kristillisestä maailmankuvasta osa 3: Ihmiskunnan suuri luopumus Jumalasta ja vedenpaisumus

Jo heti varsin alussa Aadamin esikoinen Kain vihasi veljeään sen vuoksi, että Aabelin uhri oli Jumalalle otollinen, mutta hänen uhrinsa ei. Uhreilla ei ollut ulkonaisesti eroa, sillä kumpikin uhrasi siitä, mitä harjoitti, Aabel lammasmaunsa esikoisista, Kain peltonsa antimista. Mutta Kainin uhri ei vastannut ensimmäisen uhrin esikuvaa niin kuin Aabelin uhri. Kainin uhri perustui hänen järkensä päätelmiin, Aabelin uhri taas lupaukseen ja uskoon. Raamattu sanoo siitä: "Uskon kautta Aabel uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja sen kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan, ja sen kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu." (Hepr. 11:4)

Taistelu evankeliumin säilymisestä alkoi heti alussa. Vastustavat voimat kasvoivat ja pääsivät valtaan, niin että maailman oltua olemassa noin 1665 vuotta, vain kahdeksan henkeä pelastui Jumalan rangaistukselta, yleismaailmalliselta vedenpaisumukselta.

Kristilliseen maailmankuvaan kuuluu, että tämä maailma on kerran tuhattu yleismaailmallisella tulvalla. Se selittää monia asioita maankuoressa. Siitä ovat kristilliset tutkijat esittäneet perusteltua tietoa.

Ateistit ja piiloateistit eivät tietenkään paneudu ja syvenny maankuoressa oleviin tosiasioihin. On myös epäjohdonmukaisia harhaanjohdettuja, jotka uskovat voivansa säilyttää evolutionistisen maailmankuvansa yhteydessä uskon Jumalaan Luojana. Ja on myös niitä, jotka häpeävät asettua maailman valtavirtaa vastaan tai jotka urakehityksensä turvaamiseksi omaksuvat evolutionismin. Kaikille heille Kristuksen tulemus tuomiolle on oleva kauhistava.

Eräs seikka, mihin on vähemmän kiinnitetty huomiota, on se, että vedenpaisumus pelasti ihmiskunnalle oikean jumalantuntemuksen ja evankeliumin sekä mahdollisti aikanaan Messias-lupauksen toteutumisen.

Markku Särelä

Kristillisestä maailmankuvasta 4: Nooasta patriarkkoihin

Nooalla oli kolme poikaa, nimittäin Seem, Haam ja Jaafet, joiden jälkeläisiä maailman kansat nyt ovat. Näistä seemiläiset asuttavat lähinnä Lähi-itää, haamilaiset Afrikkaa ja jaafetilaiset muuta maailmaa. Aluksi he asuivat yhdessä ja olivat kuin yksi kansa, mutta ihmisten jumalanvastaisuuden takia, Jumala sekoitti heidän kielensä, niin etteivät he ymmärtäneet enää toisiaan. Ja he hajaantuivat kukin taholleen. Heidän hajaantumisensa tapahtui Pelegin aikana, joka eli noin vuosina 101–340 vedenpaisumuksen jälkeen. Tänä aikana ja sen jälkeenkin kansat saattoivat saada geneettistä perintöä toisiltaan, niin ettei pakosta ole puhtaita seemiläisiä, heettiläisiä eikä jaafetilaisia. Pääasia tässä on, että ihmiskunta on kielellisistä eroista huolimatta samaa perhettä.

Nooa siunasi poikansa hyvin erikoisella siunauksella. Raamattu kertoo siitä näin: "Kirottu olkoon Kanaan, olkoon hän veljiensä orjien orja." Vielä hän sanoi: "Kiitetty olkoon HERRA, Seemin Jumala, ja olkoon Kanaan heidän palvelijansa. Jumala laajentakoon Jaafetin, ja asukoon hän Seemin majoissa, ja Kanaan olkoon heidän palvelijansa." (1 Moos. 9:25–27)

Huomattakoon ensiksi, että Kanaania koskenut kirous ei koskenut koko Haamin sukua, vaan vain osaa siitä. Se kohdistui tähän osaan sikäli, kuin Kanaan ja kanaanilaiset pilkkasivat ja pysyivät pilkkaamisessaan. Haam itse ei ilmeisesti osallistunut pilkkaan, vaan vain kertoi, mitä oli osunut näkemään, tai mikäli hänkin teki väärin, hän katui myöhemmin käytöstään. Kanaan mainitaan viimeisenä Haamin pojista, koska oli nuorin. Koska myös lastenlapset luettiin isoisän lapsiksi, sanonta "hänen nuorin poikansa" (sananmukaisesti "tuo nuori") voi viitata Kanaaniin. Näin kysymys siitä, miksi Nooa kirosi Kanaanin eikä Haamia, löytäisi ratkaisunsa. Joka tapauksessa on totta, että Jumala kostaa isien pahat teot kolmanteen ja neljänteen polveen vain niille, jotka häntä vihaavat (2 Moos. 20:4-5).

Toiseksi huomattakoon, että Seemin Jumala saa vahvistuksen oikeana Jumalana, joka tulee toteuttamaan Messias-lupauksen. Jumala lupaa laajentaa Jaafetin. Jaafetin jälkeläiset ovatkin laajimmalle levinneet. Me eurooppalaisetkin kuulumme niihin, myös kiinalaiset, japanilaiset ja intiaanit. Seemin majat ovat uskon majoja. Missä määrin jaafetilaiset asuivat Seemin majoissa ennen Kristusta, on meille hämärän peitossa. Mutta apostolien ajoista lähtien kristinusko on saanut suuria voittoja näiden

keskuudessa. Afrikkalaisten värillisten eli haamilaisten alistaminen orjiksi ei perustunut Jumalan sanaan, vaan ihmisten väärinymmärrykseen ja ahneuteen.

Kuitenkin pian Nooan jälkeen luopumusta oikeasta uskosta tapahtui suuressa määrin niin, että Aabrahamin lähisuvussakin palveltiin epäjumalia (Joos. 24:2), ja Jumala siirsi hänet hänen sukunsa piiristä Kanaaniin. Aabraham joutui nälänhädän vuoksi siirtymään sieltä vähäksi aikaa Egyptiin, kuten myöhemmin myös hänen pojanpoikansa Jaakob. Raamattu ei selitä nälänhädän syytä. Voimme arvata kato vuosisien johtuneen kovista

pakkasista, jotka tuhosivat sadon. Kuivuudelle olisi voitu jotakin tehdä, olisihan Niilistä saanut vettä, mutta kylmyyttä vastaan ei ollut keinoja.

Jumala koetteli patriarkkoja heidän uskossaan Messias-lupaukseen. Aabraham sai Saarasta perillisen vasta satavuotiaana. Iisakille syntyi vain kaksi poikaa, Eesau ja Jaakob. Ja Jaakob oli avioituessaan jo vanha mies. Jumala oli kuitenkin uskollinen ja toteutti lupauksensa.

Kertomus Sodoman ja Gomorran hävityksestä vie meidät Aabrahamin ja Lootin aikaan. Jumala olisi säästänyt Sodoman, jos sieltä olisi löytynyt edes kymmenen vanhurskasta. Jumala pelasti sieltä vain Lootin ja hänen kaksi tyttärtään. Lootin jälkeläisistä muodostui Mooab, Israelin sukukansa. Ruut, Jeesusuksen esiäiti, oli mooabilainen. Tästä näemme, että historian langat ovat Jumalan käsissä.

Jeesus vertaa Lootin aikaan sitä aikaa, jolloin hän tulee tuomiolle, ja sanoo: "Samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy." (Luuk. 17:30) Sodoma ja Gomorra hävitettiin niiden asukkaiden sitä aavistamatta, ja nyt ne ovat hautautuneina Kuolleen meren eteläosaan. Mitä sieltä mahtaisikaan paljastua arkeologeille?

Markku Särelä

Uskollisia työmiehiä

Kirje tohtori Hessille,
Bratislavan kirkon pastorille.
(osa 1)

Olkoon Kristuksen kautta Jumalan armo kanssanne! Tällä kertaa, arvon Tohtori, minulla ei ole kirjoitettavaa, mikäli emme kaikessa kunnioituksessa toivo menestystä Jumalan autuaalle evankeliumille Kristuksessa, minkä olemme velkaa myös vihamiehillemme. Sillä mitäpä kirjoittaisin, koska tri Maiobanus, joka on meidän suomme ja kirjeemme, palaa luoksenne? Kuitenkin tämä sama tohtori pyysi minua kirjoittamaan teille muuttaman sanan siitä, mitä mielestäni meidän tulisi vastata noihin uusiin erheisiin, joita on noussut koskien ehtoollisen sakramenttia. Ette löydä varmempaa vastausta kuin Raamatun selvästä kielestä – jonka nuo erheiden taiturit häpeällisesti repivät kappaleiksi. Siitäkin huolimatta, että ette sitä tarvitsisikaan, tahdon palvella teitä näillä vähäisillä sanoilla, joita minulta on toivottu kirjoitettavaksi.

”Tämä [hoc] on minun ruumiini; tämä [hic] on minun vereni.” On vastoin kaikkea kielenkäyttöä sanoa, että osoittava pronomini (demonstratiivipronomini) viittaisi tässä kohdassa muuhun, kuin mihin se juuri pyrkii osoittamaan. Tämä Karlstadtin harha ärsyttää jopa

Tri Johannes Bugenhagen

Zwingliä. [Andreas Karlstadt (k. 1541) ja Ulrich Zwingli (k. 1531) eivät mm. hyväksyneet Kristuksen todellisen ruumiin ja veren läsnäoloa ehtoollisessa.]

Kuitenkaan Zwingli ei näe selkeästi, että asia on jo selvä pronominin ”tämä” perusteella, sen sijaan hän tarttuu verbiin ”on” ja väittää, että sitä ei ole tarkoitettu sisällöllisesti, vaan merkityksellisesti ja sitten hän esittää esimerkkejä, missä sitä näin käytetään. Kristus ei kuitenkaan selitä tässä mitään unta, tai vertauskuvaa. Samoin, kun kolme evankelistaa, sekä Paavali kirjoittavat tästä, ei yksikään heistä sanallakaan ilmaise, että ”on” olisi ymmärrettävä merkityksellisesti. Niinpä he ilmiselvästi tarkoittavat jotain muuta, kuten nyt lyhykäisestii osoitan.

Kuitenkin, koska hän [Zwingli] näkee, että hänen esimerkeistään

ei seuraa, mitä hän esittää, nimitäin, että jos ”on” toisaalla luetaan ”merkitsee”, se tarkoittaisi tässäkin ”merkitsee”; muutenhan missä vain se luettaisiinkin ”merkitsee”, kuten: ”Ihminen on elävä olento,” se tarkoittaisi: ”Ihminen merkitsee elävää olentoa.” Niin pysyisi, että hänen tulisi todistaa, että ”tämä” ymmärrettäisiin samalla tavalla. Kuitenkaan hän ei uneksi mistään niin voimallisesti kuin tästä: ”Liha ei saa mitään aikaan.” Tässä me nauramme tälle suurelle teologille sekä hänen kumppanilleen Karlstadtille. ”Tämä” ja ”on” ovat ja pysyvät tekstissämme.

Kuka muka ei näe, että Kristus tuomitsee opetuslastensa lihallisen ymmärryksen? Kun hän panee ”lihan” ja ”hengen” vastakkain, ei hän enää puhu omasta lihastaan ja verestään kuten edellä, vaan lihasta ja hengestä niin kuin Raamattu kaikkialla tuomitsee lihan ja ylistää henkeä. Raamattu ei myöskään koskaan nimitä lihaa ”kirjaimeksi”. ”Kaikki liha on kuin ruoho” (1 Piet. 1:24) ”Lihan mieli on kuolema, jne.” Sen sijaan Pietari sanoo: ”Sinulla on iankaikkisen elämän sanat.”

Kristus ei sano tässä [Joh. 6:63]: ”Minun lihani ei mitään hyödytä”; muutenhan hän tekisi itsestään valehtelijan, sillä hän oli sanonut: ”Lihani, jonka minä annan maailman elämän edestä.” [jae 51] Olet kai sanonut, ettei sinua hyödytä tieto, mistä lähteestä maailman eläminen nousee. Vai onko niin, että elämä

maailmalle, joka oli ennen kuollut ja kirottu, ei olekaan mitään?

Lisäksi Kristus lausuu selkeästi: ”Liha ei mitään hyödytä.” (Joh. 6:63), kuten hän toisaalla sanoo Pietarille: ”Liha ja veri ei ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni”, eli Jumalan Henki jne. Mikään liha ei siis ole hyödyksi, paitsi se, missä Jumala on, sillä: ”Sana tuli lihaksi,” (Joh. 1:14); aivan kuten ei mikään vesikään hyödytä, paitsi kastevesi, jossa Jumalan sana on läsnä. Myöskään mikään leipä ei ole hyödyksi, mutta Kristuksen sanan tähden se leipä onkin hyödyllinen, missä on Kristuksen ruumis, sillä se sana ei voi valehdella. Nuo sanat: ”Liha ei mitään hyödytä” tuomitsevat kaiken viisauden, vanhurskauden, mikä sitten ihmisestä onkin, mutta ne tahtovat meidän olevan Jumalan opettamia.

Niinpä olisikin hävytöntä liittää tämä siihen lihaan, jossa Jumala on läsnä, sillä tuon lihan kautta me olemme pyhitetyt. Siispä näetkin nyt ettei Zwinglillä ole mitään, eikä hän tässä olekaan mikään teologi. On jumalanpilkkua, että hän nimitää meitä ”Kristuksen kalvajiksi ja hänen lihansa syöjiksi”, sillä me emme pure Kristuksen lihaa, vaan syömme leivän ja Kristuksen ruumiin leivässä. Sitä emme näe, emmekä pureskele hampaillamme. Kristuksen sanojen perusteella me uskomme, että hän on läsnä ja että hänet me syömme. (jatkuu seuraavassa numerossa)

Hartaus

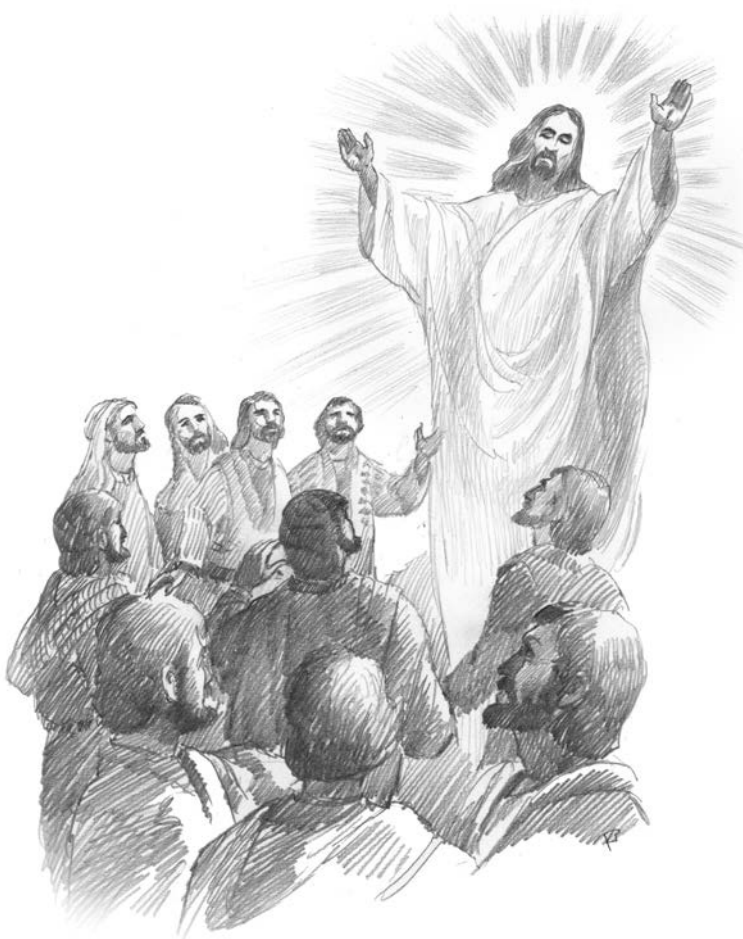
Jeesuksen siunauksen alla

”Tapahtui, että hän siunatessaan heitä loittoni heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen..” Luuk. 24:51

Nyt opetuslapset saivat siunauksen korkeimmalta mahdolliselta taholta, kun Jeesus, Jumala itse, siunasi heidät. Tämä siunaushan oli tullut Kristuksen syntymässä jo maailmaan. Elisabet ja Johannes saivat kuulla Neitsyt Marian kautta Kristuksen tervehdyksen tämän ollessa vielä äidinkohdussa ja he täyttyivät Pyhällä Hengellä. Enkeli julisti rauhaa paimenille, kun Jeesus oli syntynyt Beetlehemissä. Kristuksen koko elämä oli siunaus maailmalle, kun ihmiset saivat kuulla rauhan evankeliumia ja kirvoitusta vaivoistaan. Ja viimein katkeran kärsimyksen ja Golgatan ristinkuoleman jälkeen tuo siunaus kuului jälleen Vapahtajan huulilta: rauha teille!

Kun Jumala näin siunaa omansa, niin silloin kyseessä ei ole mikä tahansa onnen ja hyvän elämän toivotus, vaan Kristuksen sovituskuolemaan perustuva vakuutus siitä, että Jumala Kristuksen tähden on läsnä omiensa kanssa, varjelee heitä, valistaa kasvonsa – evankeliumin – ja antaa meille siten omantunnon rauhan sydämeen. Tämä on se perustus, jonka varaan me tänä toukokuun päivänä olemme saaneet rakentaa. Jumala sanoo sanassaan (2.Moos. 20:24): ”Joka paikassa, mihin minä säädän nimeni muiston, minä tulen sinun tykösi ja siunaan sinua.” Me emme aloita jumalanpalveluksiämme omissa nimissämme, vaan Kolmiyhteisen Jumalan nimeen. Emme mestaroida ja laskea itse rakentamaamme perustusta, vaan kokoonnumme Jumalan sanan ja hänen sakramenttiansa ääreen. Jokainen saa kuulla evankeliumin suloisen äänen: ”Herramme Jeesuksen Kristuksen tosi ruumis sinun edestäsi annettu ja tosi veri sinun edestäsi vuodatettu.” Mitä muuta se tarkoittaa, kuin että kyseessä ei ole meidän rakennustyömme, vaan Jumalan työ ja me olemme Pyhän Hengen työmaa? Meitä ei yhdistä toisiimme inhimillinen rakkaus, joka päyilee oikealle ja vasemmalle, vaan meitä yhdistää Kristuksen rakkaus.

Kun saat kuulla, että kaikki sinun syntisi, rakkaudettomuutesi ja keltvottomuutesi on kertakaikkiaan kannettu Golgatan ristille ja että sinä tuon ristin Hedelmästä, Vapahtajan runnellusta ruumiista, saat uskossa

syödä ikuisen elämän lahjaksi. Niin etkö silloin myös halua kasvaa tuossa rakkaudessa ja antaa anteeksi veljesi vajavuudet, jotka Kristus on samalla tavoin kärsinyt hänen edestään? Näin Jeesus siunaa evankeliuminsa kautta seurakunnan ja vahvistaa sen muurit. Emmekö siis jatkaisi samalla kuuliaisuudella, kuin seurakuntamme tähän päivään asti – Jumalan sanan valossa ja toinen toistamme uskossa rohkaisten? Silloin voimme olla varmat siitä, että täällä kulkiessamme emme kulje yksin, vaan Herra Jeesus, hänen siunauksensa ja armolliset lupauksensa kanssamme: “ei kukaan ota teiltä pois teidän iloanne.” (Joh. 16:22)

Markus Mäkinen

KEVÄTRUNO

Oi herää Herraa kiittämään,
kun maa nyt hänen käskystään
jo jäiset kahleet voittaa.
Taas metsä lehtiin puhkeaa,
taivasta järvi heijastaa
ja päivä kirkas koittaa.
Tuuli soi, huminoi, pauhaa
myrsky,
merten tyrsky, kiittäin Luojaa
armon lahjain suurta suoja.

On mennyt pitkä, synkkä yö,
ei talven hyiset viimat lyö.
Maan kuolinpeite poistui.
Jo nousi päivä voimassaan,
loi eloon roudankylmän maan.
Taas luomisihme toistui.
Herra me kiitämme.
Laupeuttaan, rakkauttaan, ar-
moansa.
Pääsiäisen voittoansa.

Jo Kristus voitti kuoleman
ja mursi vallan saatanan.
Toi toivon maailmalle.
Hän elämän soi iäisen
ja päästi alta syntien
armonsa taivaan alle.
Kahleemme, rautaiset lauet-
kaa jo,
auetkaa jo sydämemme
Kristukselle Herrallemme.

Kun kevät mainen haipuu pois
kuin henkäys se ollut ois,
taas saapuu talven valta.
Vaan kerran meidät kevääseen
vie Kristus uuteen, iäiseen
puutteen ja tuskan alta.
Kevät on loputon,
Siellä kerran, luona Herran
murhe haihtuu.
Orjuus vapauteen vaihtuu.

Sakari Topelius
(1818 – 1898)

Johannes saarnaa ja kastaa

Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa sanoen: "Muuttakaa mielenne, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle." Hän on näet se, josta on puhuttu profeetta Jesajan kautta sanoen: "Airuen ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle suoriksi.'" Johanneksella oli puku kamelinkar-

voista ja vyöteisillään nahkavyö, ja ruokana hänellä oli heinäsiirakat ja kedon hunaja. Silloin hänen luokseen vaelsi Jerusalemin ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö, ja he saivat kasteen häneltä Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä. Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: "Te kyykkäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? Tehkää sen tähden mielenmuutoksen soveliaita hedelmiä, älkääkää luulko voivanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham'; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. Kirves on jo pantu puiden juurille. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan siis pois ja heitetään tuleen. Minä kastan teitä vedellä mielenmuutokseen, mutta se, joka minun jälkeeni tulee, on minua voimakkaampi, jonka sandaaleitakaan en ole kelpoinen kantamaan. Hän kastaa teitä Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa vehnänjyvänsä aittaan, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulella."

Johannes kastaa Jeesuksen

Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen luo hänen kastettavakseen. Mutta tämä esteli häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun luokseni!" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus." Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja hän näki Jumalan Hengen tulevan alas kyyhkysenä ja laskeutuvan hänen päälleen, ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mieltynyt."

Matt. 3

Antonius Pyhä ja suutari

Yksinäinen ja ankara elämä, jota Antonius-erakko vietti hautakammiossa ja erämaassa, teki hänestä lopuksi miehen, joka luuli maallisten kärsimystensä palkaksi saavansa parhaimman osan taivaassa. Niinpä hän rukouksissaan pyysi saada tietää millaisen toverin hän tulisi saamaan siinä suuressa taivaan loistossa ja kirkkaudessa, mikä häntä siellä ylhäällä odotti.

Unessa näytettiin Antoniukselle Aleksandriassa asuva suutari, tämän saisi hän toverikseen iankaikkisuudessa. Antoniusta tosin ihmetytti se, ettei hän saanut seurakseen arvokkaampaa ja parempaa toveria, mutta hurskaana miehenä hän tyytyi unen antamaan ilmoitukseen ja lähti Aleksandriaan tapaamaan tätä suutaria. Mielessään hän ajatteli, että tuon miehen täytyy olla aivan erikoisen jalosieluinen, hurskas ja pyhä; varmaan koko hänen elämänsäkin on vain rukoilemista ja alituista Jumalan palvelemista.

Tultuaan perille ja löydettyään etsimänsä, tapasikin Antonius suutarin ei rukoilemassa, vaan suuren perheensä parissa ahkerassa, jokapäiväisessä suutarin työssä. Antonius sanoi: Mestari hyvä, minä kyllä tiedän sinulla olevan Jumalan silmäisi edessä ja tiedän myös sinun uskollisesti ja rehellisesti Herraamme palvelevan, mutta pyydän sinua kuitenkin kertomaan minulle tarkemmin hurskaasta elämästäsi. Miten siis elät, mitä syöt ja juot, kuinka ja milloin rukoilet? Onko sinulla tapana valvoa yötkin ja rukoilla?

Ei ollenkaan, vastasi suutari. Aamuin ja illoin kiitan Jumalaa hänen armollisesta suojeluksestaan ja siitä, että hän ohjaa ja johtaa minua. Sitten pyydän hyvää Jumalaa poikansa Kristuksen tähden antamaan minulle anteeksi kaikki syntini ja samoin rukoilen nöyrästi häntä Pyhällä Hengellensä varjelemaan minua hengellisestä

ylpeydestä ja kaikesta muusta kiusauksesta. — Rukoiltuani ja kii-tettyäni Jumalaa, menen suutarinjakkaralleni ja alan taas ahkeroida voidakseni näin hankkia elatuksen ja toimeentulon itselleni ja per-heelleni. Muutapa en sitten teekään kuin sen, että koetan alati varoa tekemästä mitään omaatuntoani vastaan.

Kaiken tämän yksinkertaisen ja selvän puheen kuultuaan Anto-nius ihmetteli. Nyt hän kuitenkin selväkin selvemmin ymmärsi, ettei oman hurskautensa ja autuutensa saavuttamiseksi pidetty ju-malanpalvelus ja muu samankaltainen hurskaus ole oikeaa jumalan-palvelusta. Nöyrä uskominen Jumalan antamiin lupauksiin ja hänen käskyjensä pitäminen sekä syntien anteeksi saaminen Jeesuksen nimen kautta ei omasta ansiosta, vaan suuresta armosta, ne tekevät autuaaksi.

Lutherin ja Melanktonin satuja ja vertauksia. Suom. Einari Kas-kimies. Helsinki 1958 (SLEY). 66–68.

Lapsille:

Rauhallista unta

Sijoita kirjaintiilet oikeaan järjestykseen ruudukkoon, niin saat muistilauseen iltarukoukseesi.

Voit lopuksi tarkistaa ratkaisun psalmista 4 (jae 9). Teksti on raamatunkäännöksestä STLK 2017

A	N	U	U	R	V	A	S	I	N	N	A	S	U	A	T	Ä	,	H		
S	S	A	.	N	A	T	S	A	L	K	U	N	,	M	I	N	U	N	R	A
K	S	I	N	E	R	R	A	L	Ä	Y	S	I	L	K	Ä	Y	M	I	N	Ä
U	H	A	S	L	E	J	E	V	O	L	,	A	N							

Terveisin: Markus-setä

*Herra kesän kauniin soi,
metsät, niityt vihannoi.
Helkkyy riemusävelet,
kukkii pensaat, penkereet.*

*Siunaa, Herra armoinen
sadot tarhain, peltujen.
Estä turmat, tuhosäät,
kuivuus, tulvat, tuulispäät.*

*Karjat siunaa laidunten,
kalat virtain, järvien.
Suo, ett kukin saapa on
työstään runsaan palkkion.*

*Anna paistaa armos sään,
Jeesus, sieluun synkeään.
Vihan viimat vaimentain,
synnin roudat sulattain.*

*Anna suvi autuuden
sieluun koittaa kaunoinen.
Anna hengen uudistus,
Vapahtajan tuntemus.*

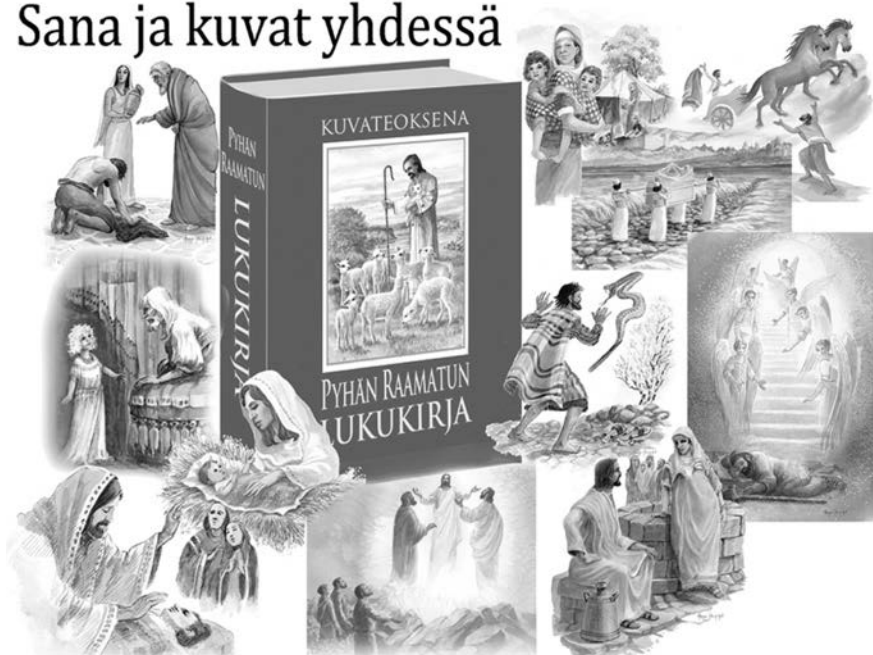
*Anna usko elävä,
että hyvä hedelmä
kasvaa seurakunnassas.
Siunaa uskovaistas.*

*Kun on syksy ehtinyt,
korjaa vilja kypsynt.
Korjaa kansas kunniaan
riemuun taivaan kesämaan.*

Virpi Apponen

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2019	€
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (M. Särelä)	2,50
Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen selitys (G. Stockhardt)	30,00
Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen selitys (G. Stockhardt)	20,00
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erlaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (A. A. Uppala)	1,00
Helmiä (E. Voima, O. Lappalainen)	4,00
Herrani elää (R. Efraimson)	20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen (M. Luther)	12,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (M. Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (G. A. Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (M. Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (G. A. Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C. F. W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (M. Särelä)	1,50
Kirkkokysymys (A. A. Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. M. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (M. Särelä)	2,50
Kotihartaus (C. F. W. Walther)	50,00
Kristinoppi, (englannin-, igbon-, latvian-, liettuan-, ruotsin-, suomen-, venäjän-, vironkielinen)	12,00
Kristuksen kuulaisuus (M. Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme - Teesjä vanhurskauttamisesta (M. Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (M. Särelä)	3,50
Kärsivälliset ahdistuksessa - Lohdutusta sairaille ja masentuneille	5,00
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	25,00
Lapsikaste on raamatullinen (M. Särelä)	8,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (M. Särelä)	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliheruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (A. A. Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C. F. W. Walther)	17,00
Paavali pakanain apostoli (T. Matikainen)	8,00
Paikallisseurakunta (C. F. W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (G. A. Aho)	0,50
Pyhän Raamattu (STLK 2017)	50,00
Pyhän Raamatun Lukukirja (STLK)	70,00
Raamattu opettaa (Brief Statement- LCMS, suom. M. Särelä)	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto (LCMS, suom. M. Särelä)	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehdyttävyydestä (S. H. Naftsgen)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. M. Särelä)	0,50
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 1 (M. Särelä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 2 (M. Särelä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 3 (M. Särelä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 4 (M. Särelä)	15,00
Rukous joka päivälle	0,50
Rukouskirja lapsille	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (M. Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (M. Särelä)	6,00
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (M. Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (M. Luther)	6,00
Sovituksen Sana (R. Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928-1968 (A. A. Uppala, M. Särelä)	1,00
Säännöt 2004 (STLK:n ja Tunn. Lut. Srk:n yhdyskuntajärjestys)	3,00
Tekijänoikeudesta maailmaan - Taustaa 1. (K. Palikkö, M. Särelä)	8,00
Kehitysoopin kulisista - Taustaa 2. (K. Palikkö)	10,00
Alusta viimeiseen aikaan - Taustaa 3. (K. Palikkö)	12,00
Tiedän Lunastajani elävän (G. A. Aho)	20,00
Tieni johdatta taivaaseen (V. Apponen)	8,00
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (A. A. Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut, STLK:n 50 -vuotisjuhlijulkaisu	3,50
Taksi päiväksi (C. M.-Zorn)	20,00
Vanhain testamentin esikuvia Jeesuksesta (G. A. Aho)	2,50
Yksin uskota, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (M. Särelä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-50 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kirkkopostilla I, II, III ja Huonepostilla (M. Luther)	200,00
Kirkon sananpalvelijan asettamisesta (M. Luther)	10,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (R. Preus)	3,50
Kristuksen ehtoollisesta, suuri tunnustus (M. Luther)	35,00
Raamatun inspiraatio (R. Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (J. Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (R. Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (G. A. Aho / L. Koskenniemi)	10,00
LUTERILAINEN -lehti, vuosikerran tilaus ulkomaille 35,00, kotimaahan	25,00
Luterilainen -lehti, irtonumero (uusin nr maksullinen, vanhoja maksutta)	2,50
Lähetystyöhön tarkoitettujen suurempien kirjatilauksen hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	
Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut.	

Sana ja kuvat yhdessä

Kuvan ylivoimateorian mukaan tekstin muistaminen kuvan yhteydessä moninkertaistuu.^(x) Kirjassa kuvat liittyvät tekstiin. Kuvien avulla Sana tulee nuorille eläväksi. *Pyhän Raamatun lukukirja* kertoo yhteisestä historiastamme, jota tukevat arkeologiset kaivaukset. Antakaamme nuorille kuvateos, jossa Jumala itse kertoo töistään. Kovakantinen kirja, 574 sivua ja yli 350 kuvaa.

^(x) väitöskirja 2286/2009/Tampereen yliopisto

PYHÄN RAAMATUN LUKUKIRJA

Kirjan hinta on 60,-, johon sisältyy postituskustannukset.

Seurakunnan kirjamyynnissä on noutohinta 50,-.

Kirja on myynnissä yleisesti kirjakaupoissa, verkkokaupoissa ja www.luterilainen.com -sivulla.

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta Markku Säreälän saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta.

Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Säreälä. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirikko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa Luther vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Säreälä.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on säästänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulleen Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat siinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valitettavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Säreälän ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Tieni johdata taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansatempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän -rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjassen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä huokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että varttuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimsonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisin kristillisen opin ja elämän aarreaitta. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan sanaan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-

Merkkipäiviä:

”Yhtä minä anon HERRAlta, siitä minä pyydän, että saisin asua HERRAn huoneessa kaikki elämäni päivät, katsella HERRAn suloisuutta ja tutkia hänen temppelissään.” Psalmi 27:4.

50 vuotta: Juha Särelä: Helsingin seurakunta
Jari Leppänen: Tampereen seurakunta (Äänekoski)

60 vuotta: Erkki Viertola: Helsingin seurakunta (Riihimäki).
Jaime Sihvola: Helsingin seurakunta (Voikkaa).
Tero Valve: Tampereen seurakunta (Rovaniemi)

70 vuotta: Leena Tavast: Helsingin seurakunta.
Pirkko Kuisma-Kursula: Tampereen seurakunta (Tyrnävä).

80 vuotta: Esko Nuppola: Helsingin seurakunta (Imatra).

Haluamme toivottaa kaikille syntymäpäiviään viettäville ja jo viettäneille Jumalan siunausta ja Vapahtajamme armohoitoa jokaiselle elämäne päivälle tästä eteenpäinkin. Herramme antakoon armonsa, että saamme jakaa yhteisestä uskostamme vielä täällä ajassa, ja kerran hänen luonaan kirkkaudessa.

Toimitus

Runsaati aineistoa pyhäkoulun opettajille

Vanhasta Testamentistä ja Uudesta Testamentistä

Pyhäkoulumateriaali ilmoittautuminen

VT, osa 4: Babyloniaan ja takaisin

UT, osa 1: Jeesus

UT, osa 2: Lisää Jeesuksen opetuksia

UT, osa 3: Jeesus meidän edestämme

UT, osa 4: Apostolien teot

VT, osa 1: Luominen - Joosef

VT, osa 2: Mooses - tuomarien aika

<http://www.luterilainen.com/fi/pyhäkoulun-opettajille>

Kirkkokunnan toimintaa

Huom! Pastorien yhteystiedot löytyvät Toimintatietojen yhteydestä!

Lasten raamattuleiri

12.-16.6. 2019 Siitamajalla
(Siitama 33, Orivesi)

Teemana on kiitollisuus.

Leiri alkaa ke 12.6. klo 16.30 ja
päättyy su 16.6. jumalanpalvelukseen kl
jonka jälkeen on lounas.

Leirin hinta on koko ajalta 70 € lapsilta ja 100 € aikuisilta, tai lapset
20 €/vrk ja aikuiset 30 €/vrk.

Samasta perheestä maksu peritään korkeintaan kahdesta lapsesta.

Alle kouluikäisillä tulee olla huoltaja mukana.

Ilmoittautuminen viimeistään su 2.6. past. Närhille:

Ilmoittautuessa on hyvä kertoa mahdollisista erityisruokavalioista.

Tervetuloa!

Aikuisten leiri

3.-7.7. 2019 Siitamajalla

Teema: *Elinikäinen hengellinen kasvu.*

Leiri alkaa keskiviikkona klo 14.30 päiväkahvilla ja
päättyy sunnuntaina 7.7. jumalanpalvelukseen, jonka
jälkeen lounas. Leirin hinta on koko ajalta 140 € ja
36 €/vrk. Ilmoittautuminen viim. 20.6. past. Mäkiselle.

Nuortenpäivät

2.-4.8. 2019 Siitamajalla

Ilmoittautuminen ja lisätiedot past. Hautalalta.

Syysjuhlat

28.–29.9. Siitamajalla.

Teema: Ruutin kirja

Ohjelma:

La 28.9.

11.30 Alkukahartaus

13.00 Johdanto juhlan teemaan

13.45 Opetus ja lasten iltapäivä

15.00 Opetus

16.15 Lauluja

18.00 Opetus

19.00 Iltahartaus ja iltaohjelmaa

Ruokailut:

klo 12.00, 14.30, 17.

Su 29.9

9.00 Aamurukous

11.00 Jumalanpalvelus (HPE)

Ruokailut

klo 8.00 ja n. 12.15

Syysjuhlan ylläpito 35 €

Ilmoittautuminen past. Mäkiselle.

Kunnia yksin Jumalalle!

Teologinen konferenssi 18.–20.10. 2019

Paikka: Siitamaja.

Tapahtumassa puhujina pastoriemme lisäksi STLK:n ulkomaisten sisarseurakuntien edustajia Saksasta ja Latviasta.

Konferenssin tarkempi ohjelma ja hinnat julkaistaan verkkosivuillamme (luterilainen.com/fi/osallistu) ja Luterilaisessa n:o 5/19.

Majoitusta varten pyydämme ilmoittautumaan tapahtumaan hyvissä ajoin – kuitenkin syyskuun loppuun mennessä.

Kaikki ovat tervetulleita opetusta kuulemaan. Ilmoittautuminen past. Mäkiselle.

SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO

Toimintatiedot

Helsinki: Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* su 2.6. (HPE), 9.6., 30.6 (HPE), 14.7., 21.7. (HPE) – elok. joka su klo 11.00. (pyhäkoulu jatkuu syyskuussa). Poikkeukset: ei jumalanpalvelusta 26.5., 16.6., 23.6., 7.7., 28.7.

Hämeenlinna: Karjalapirtti, Saarisenkatu 22: *Jumalanpalvelus* (HPE) 9.6., 11.8. ja 25.8. klo 16.00 klo 15. *Raamattutunnit* 2.6. ja 1.9. – tiedot paikasta ja pyhäkouluista past. Hautalta.

Joensuu: *Jumalanpalvelus*, HPE su 9.6. ja 11.8. klo 18.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelukset* jatkuvat heinäkuussa. Tiedustelut past. Brockwellilta / Hautalta.

Kokkola: *Jumalanpalvelus*, HPE pe 31.5., 28.6. ja 16.8. klo 18.30.

Lahti: Rajakatu 7: *Jumalanpalvelus*, HPE su 2.6., 21.7., 4.8. ja 18.8. klo 16. *Raamattutunnit* jatkuvat syyskuussa.

Seinäjoki: *Jumalanpalvelus*, HPE, 29.6. ja 17.8. klo 16.

Siitamaaja: *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 11. Poikkeus: ei tilaisuutta 26.5. *Lastenleiri* 12.–16.6. *Raamattu-leiri* 3.–7.7. ja *Nuortenpäivät* 2.–4.8.

Tampere: *Jumalanpalvelukset* syyskuun loppuun asti Siitamajalla.

Turku: *Jumalanpalvelukset* jatkuvat elokuussa. Tiedustelut past. Mäkiseltä.

Vaasa: Kaupunginkirjasto, Essee-ryhmät: *Jumalanpalvelus* HPE 1.6., 29.6. ja 17.8. klo 11.

Pastori Edward Brockwell Ansarietie 5 A 21, 40520 Jyväskylä.

Puh. 050 433 1100.

edward.brockwell@luterilainen.com

Pastori Vesa Hautala Kullervonkatu 1-3 D 95, 33100 Tampere,

Puh. 040 844 5368.

vesa.hautala@luterilainen.com

Pastori Markus Mäkinen Kaňtäkyläntie 6 F 6, 00640 Helsinki.

Puh. 040 752 1156.

markus.makinen@luterilainen.com

Pastori Kimmo Närhi Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti.

Puh. 040 7567 659.

kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Risto Relander, Välenojankatu 7 A 17, 05880 Hyvinkää.

Puh. 040 5741887

www.luterilainen.com

www.pyhäkoulu.fi

Sisällys:

Rakkaus Jumalaan", Martti Luther.....	74
Kuinka seurakunnassa? MM.....	75
Jumalan kuvan palautuminen uskovaan, RR.....	77
Kuinka varustautua taistelussa syntiä vastaan, KN.....	80
Ihmiskunnan suuri luopumus Jumalasta ja vedenpaisumus, Kristillisestä maailmankuvasta osa 3, MS.....	82
Nooasta patriarkkoihin, Kristillisestä maailmankuvasta osa 4, MS.....	83
Uskollisia työmiehiä, JB.....	85
Jeesuksen siunauksen alla, MM.....	87
Kevätruno, ST.....	89
Johannes saarnaa ja kastaa, Matt.3.....	90
Antonius Pyhä ja suutari, Lapsille, MM.....	92
Lapsille, Markus-setä.....	94
Runo, VA.....	95
Kirjaluettelojamainoksia.....	96-99
Ilmoituksia ja kirkkokunnan toimintaa.....	100 - 102
Toimintatietoja.....	103
Kansi: Kolmas uskonkappale, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynä FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2019: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: Markus Mäkinen, Siltavoudintie 1 B 16, 00640 Helsinki,
puh 040 752 1156, markus.makinen@luterilainen.com
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus: seppo.sarela@
luterilainen.com, puh. 045-145 8600. Jos se ei ole mahdollista, niin muutokset
voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 4 euroa

Viestipaino, Tampere